

Mfv.II.10.545/2013/5.szám

A Kúria dr. Papp János ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Novák Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen versenytilalmi megállapodásból eredő követelés iránt a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.M.4/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.340/2013/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2014. április 9-én megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t

A Kúria a Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.340/2013/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.4/2013/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000,- Ft (kettőszázezer forint) és 54.000 ,- Ft (ötvennégyezer forint) áfa együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 1.457.840,- Ft (Egymillió-négyszázötvenhétezer-nyolcszáznegyven forint) másodfokú, valamint 1.822.300,- Ft (Egymillió-nyolcszázhuszonnétezer-háromszáz forint) felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 1992. december 1-jétől munkaviszonyban állt az alperessel, amely jogviszonyt 2010. április 19-én közös megegyezéssel szüntették meg. Ezen megállapodás 6. pontjában a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy 2011. április 20-ig nem létesít munkaviszonyt, vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt cseppfolyós propán-bután gáz (LPG) kereskedelemmel foglalkozó szervezetnél, vagy egyéb ilyen vállalkozásnál és ilyen tevékenységet saját maga sem végez, illetve a fenti tevékenységet ellátó gazdasági társaságban részesedést nem szerez. Ennek ellenében a munkáltató azt vállalta, hogy 2011. április 20-ig a munkavállaló számára egy éves átlagkeresetének megfelelő összeget fizet ki. A felperes felszólítására az alperes fizetési

kötelezettségének nem tett eleget arra való hivatkozással, hogy a felperes megszegte a megállapodásban foglaltakat.

A felperes keresetet terjesztett elő, melyben 18.223.044,- Ft és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felperes megszegte a megállapodást, ugyanis annak megkötését követően a S. Zártkörűen működő részvénytársaságot alapította meg 2010. július 21-én, amelynek a nyilatkozattételkor is vezető tisztségviselője és részvényese volt. A S. Zrt. az alperessel hasonló tevékenységet folytatott. Nyilatkozata szerint a felperes szavazati jogának mértéke meghaladta az 50 %-ot a S. & S. Kft-ben, mely társaság székhelye a felperes lakóhelyén volt, a társaság vezető tisztségviselője pedig a felperes közeli hozzátartozója. E kft. fő tevékenysége a gáz-üzemanyag kiskereskedelem, mely az alperesnek is az egyik fő üzletága.

A S. Zrt. 2011. június 6-tól 100 %-ot megtestesítő tagja a G. Korlátolt Felelősségű Társaságnak, amely tevékenységi körében szerepel a gázkereskedelmi tevékenység. A cégnyilvántartás adatai szerint a G. Korlátolt Felelősségű Társaság tagja volt 2006. június 14-től 2009. június 7-ig a felperes, majd 2009. április 7-től 2011. június 3-ig a S. S. L. G. Társaság és ezt követően 2011. június 3-tól a S. Zártkörűen működő Részvénytársaság.

A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.4/2013/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a S. Zrt. vezető tisztségviselője és részvényese 2010. július 21-től a felperes volt. A S. Zrt. 100 %-ot megtestesítő tagja a G. Kft-nek, amely gazdasági társaság tevékenységében szerepel a gázkereskedelem, tehát az alperes alapgazdasági tevékenységével azonos tevékenységet folytat. Ebből következően olyan módon szegte meg a versenytilalmi megállapodást a felperes, hogy mint a S. Zrt. vezető tisztségviselője és részvényese közvetlen befolyással bírt a G. Kft. üzleti tevékenységére és működésére. A S. & S. Kft-vel összefüggésben azt állapította meg, hogy a tulajdonosai a felperes hozzátartozói, képviselője pedig a felperes házastársa. Ezen kft. alapításáról az alperes, mint volt munkáltató a munkaviszony fennállta alatt nem szerzett tudomást, amikor az igazgatóság elnöke erről tudomással bírt, maga szólította fel a felperest e tevékenység megszüntetésére. Mivel ennek nem tett eleget, e vonatkozásban is megszegte a versenytilalmi megállapodásban foglaltakat.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.340/2013/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, s kötelezte az alperest 18.223.044,- Ft és késedelmi kamata, valamint 850.000,- Ft együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére, valamint az első- és másodfokú eljárási illeték megfizetésére. Indokolásában kifejtette, hogy a felek a

közöttük 2010. április 19-én kötött megállapodás 6. pontjában rögzítették azon tevékenységi kört, amelynek végzését határozott ideig tilalmazták a felperes számára. A G. Kft. és a S. & S. Kft. folytatott a munkáltatóéval azonos, vagy ahhoz hasonló tevékenységet, melyet a cégkivonat adatai támasztottak alá, a S. Zrt. azonban nem tartozott e körbe. A S. & S. Kft. tagjai és képviselői a felperes közeli hozzátartozói, házastársa és gyermekei voltak, annak azonban a felperes sem tagja, sem képviselője nem volt, a versenytilalmi megállapodás szempontjából így e cég nem bírt jelentőséggel. A G. Kft. vonatkozásában megállapította, hogy ebben a felperesnek a tagsági viszonya 2007. április 7-én megszűnt, 2009. szeptember 14-től a társaság ügyvezetője Weinber Zoltán volt, aki ugyan a felperes unokaöccse, de nem minősült közeli hozzátartozónak, a társaság tulajdonosa pedig a S. Társaság volt. A felperes által alapított S. Zrt. csak 2011. június 29-től, a versenytilalmi megállapodásban kikötött idő lejártá után lett a kft. tagja, így a felperes e körben sem szegte meg a versenytilalmi megállapodásban vállalt kötelezettségét. Ez alapján megállapította a másodfokú bíróság, hogy a felperes versenytilalmi megállapodásban megjelölt időtartam alatt a munkáltatóéval azonos tevékenységet sem munkaviszonyban, sem egyéb jogviszony keretében nem folytatott, ezért a megállapodásban foglaltakat nem szegte meg, így jogosult az abban kikötött ellenértékre.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő új határozatot. Arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság megszegte a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a tényállást iratellenesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokat tévesen értelmezte, illetve egyes bizonyítékokat figyelmen kívül hagyott, s nem volt tekintettel a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 25. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, továbbá a versenytilalmi megállapodás megkötése körülményeire, a felek szándékára. Kifejtette, hogy a cégnyilvántartás adatai szerint a versenytilalmi rendelkezés fennállta alatt (2009. április 7-től 2011. június 3.) így a S. Limited elnevezésű társaság a G. Kft. tagja volt, amelyet a felperes személyesen képviselt és nevében személyesen járt el és írt alá. A törvényszék ítélete indokolásában mellőzte ennek a bizonyítéknak az értékelését annak ellenére, hogy a felperes személyes meghallgatásakor elismerte a cég képviseletét. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes nem jelentette be az alperesi társaság legfőbb szervénél e tevékenységét, így azt sem, hogy a S. Limited elnevezésű társaság nevében eljárva gyakorol tagi jogokat a tevékenységével megegyező tevékenységet folytató társaságban. Ugyancsak kifogásolta azt is, hogy a bíróság nem értékelte W. Z. tanú vallomását, mely szerint a felperes irányította valójában a G. Kft-t. Utalt arra, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 191. § (1) és

(2) bekezdése, illetve a Gt. 25. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint az alperes nem kötött és a legfőbb szerv jóváhagyása nélkül nem is köthetett volna a felperessel megállapodást.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes köteles lett volna bejelenteni a S. & S. Kft-ben végzett tevékenységét is az igazgatótanácsban.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, s az alperes költségeiben való marasztalását kérte.

Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint megalapozott.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdése, továbbá a Gt. 25. § (1) és (2) bekezdése, illetve az Mt. 191. § (1) és (2) bekezdésének megsértésére hivatkozott.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen, vagy iratellenes volt. (BH 1995.193., BH 1999.44.)

A munkavállalót a munkaviszony fennállása alatt terheli az a kötelezettség, hogy ne folytasson olyan tevékenységet, amely versenyhelyzetet teremt a munkáltatójával. E kötelezettség a jogviszony megszűnését követően csak külön megállapodás alapján terheli a munkavállalót.

A felperes az alperessel fennállt jogviszonya megszüntetéséről szóló megállapodásban arra vállalt kötelezettséget, hogy egy éven keresztül nem létesít munkaviszonyt, vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt cseppfolyós propán-bután gáz kereskedelemmel foglalkozó szervezetnél, vagy egyéb ilyen vállalkozásnál, továbbá ilyen tevékenységet saját maga sem végez, illetve ilyen társaságban részesedést nem szerez, cserében a munkáltató egyévi átlagkeresetének megfelelő összeget fizet ki a számára.

Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a cégnyilvántartás tanúsága szerint a G. Kft. és a S. & S. Kft. nem folytatott az alperessel azonos, vagy ahhoz hasonló tevékenységet, míg a S. Zrt. tevékenységi körében az L.. kereskedelem nem szerepelt. Ugyancsak helytállóan állapította meg azt a tényt, hogy a felperesnek a G. Kft-ben lévő tagsági viszonya a versenytilalmi

megállapodás megkötése előtt (helyesen 2009. április 7-én) megszűnt és a társaság tulajdonosa 2009. április 7-től 2011. június 3-ig a S. külföldi cég lett, melyre az alperes az elsőfokú eljárásban is hivatkozott és ezt a peres iratok is alátámasztják.

A Kúria kiegészíti a tényállást azzal, hogy az alperes már az első ellenkérelmében előadta, hogy a G. Kft. tagja volt korábban a S. társaság, amely képviselőjében az alperesnél fellelhető iratok tanúsága szerint több esetben a felperes írt alá.

A 4. sorszámú jegyzőkönyvben az alperes akként nyilatkozott, hogy az ezt alátámasztó irat 2011. április 18-án került elő, ezt az állítást pedig a felperes nem vonta kétségbe.

A másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon nem értékelte azt a körülményt, hogy a S. cég képviselője a versenytilalommal érintett időszakban a felperes volt. Személyes meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy „a g.-i cégnek nem voltam tagja, vezető tisztségviselőként láttam el a S. cégnek a magyarországi képviselőjét.” (5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. és 5. oldal)

Ugyancsak a Pp. idézett rendelkezését megsértve nem értékelte a másodfokú bíróság W. Z. L. tanú vallomásának azon részét, mely szerint „úgy tudom, hogy a G. egyedüli tulajdonosa a felperes”. Arról is nyilatkozott, hogy a gibraltári cég képviselője a felperes volt. (8. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. és 3. oldal) Az alperesnek a perbeli megállapodás megkötésekor erről tudomása nem volt. Mindezekből megállapítható, hogy az alperessel versenyhelyzetben lévő G. Kft. tagja 2000. június 14-től 2009. április 7-ig a felperes volt, ezt követően 2009. április 7-től 2011. június 3-ig a felperes által képviselt S. cég míg ezt követően a S. Zrt., amelynek cégjegyzésre jogosult tagja, illetve részvényese a felperes volt.

A felperes azzal, hogy a versenytilalommal érintett időszakban az alperessel versenyhelyzetben lévő társaság egyetlen tagjának képviselője volt, módjában állt annak tevékenységét irányítani, ez a körülmény pedig az alperessel kötött versenytilalmi megállapodásba ütközött, melynek tartalmát, annak célját szem előtt tartva nem lehet szűkítően értelmezni. Ebből következően a munkáltató jogszerűen tagadta meg a felperes által igényelt ellenérték megfizetését.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta azt is, hogy a törvényszék ítélete a Gt. 25. § (1) és (2) bekezdésébe, illetve az Mt. 191. §-ába ütközött. Az elsőfokú ítélet e körben tényállást nem tartalmazott, az alperes ezt kifogásolva sem fellebbezést, sem csatlakozó fellebbezést nem nyújtott be. Fellebbezés hiányában e kérdés nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát sem, a jogerős

ítélet pedig csak olyan körben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült. (EBH 2000.371, BH 1997.54.) Erre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem ezen pontját érdemben nem vizsgálhatta.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét - részben eltérő indokolással - helybenhagyta.

A pernyertes alperes másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kell megfizetnie a felperesnek.

A fellebbezési eljárási illetéket, továbbá a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kell megfizetnie a felperesnek.

Budapest, 2014. április 9.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő